

той затворилъ храма Соломоновъ, и созидаль жертвенницы въ честь на идолы-тѣ

Езекія, благочестивый сынъ Ахазовъ, во время-то на когото паднѣло царство-то Израилско, отворилъ храма Божій, украсилъ го и съборилъ всичкы-тѣ идолскы жертвенницы. Въ негово время Сennaхиримъ, царь Ассирійскый, сынъ Салиманассаровъ, обсадиъ Иерусалимъ; но Ангелъ смърти въ единъ ноцъ истрѣбилъ войскъ-тѣ Ассирійскъ, и Сennaхиримъ оставилъ Иерусалимъ и ся върнѣлъ въ Ниневіѣ.

Манассія былъ покровитель на идолопоклонство-то и съ крѣвь невиннѣ обагрилъ Иерусалимъ; обаче кога го отвели въ плѣнъ Ассиріане-тѣ, Манассія ся покаялъ отъ чисто сѣрдце и приелъ отъ Бога прощеніе.

Іосія, внукъ Манассіинъ, былъ добродѣтеленъ до край на живота си. Той, кога възлѣзълъ на прѣстола, былъ осем-годишенъ отрокъ, и всякога былъ вѣренъ истинному Богу.

Царство-то Іудейско ся продължавало повече отъ сто години подиръ паденіе-то на Израилско-то царство; на послѣдѣтъ и надъ него ся свършилъ праведный сѣдъ Божій. Богъ го прѣдалъ въ рѣцѣ-тѣ на Навуходносора, царя Вавилонскый. Тойзи завоеватель направилъ Іудейскаго царя Іоакыма свой подданикъ. Скоро подиръ това, Навуходносоръ отвелъ въ плѣнъ во Вавилонъ сына му Іехоніѣ со всичкы-тѣ Іудейскы голѣмцы. Десять години подиръ това, царь Седекія пожелалъ да отхвърли отъ себе иго-то на побѣдителѣ-тѣ. Навуходносоръ заповѣдалъ да му избодѣтъ очи-тѣ, като на возмущитель, и въ присутствіе-то му исклали всичкы-тѣ му дѣца. Велѣкомѣнный-тѣ храмъ Соломоновъ былъ прѣдаденъ на огнь, градъ Иерусалимъ прѣвърнѣтъ въ купъ отъ камане и народатъ Іудейскый наедно съ ослѣпенныя си царь отведенъ въ плѣнъ во Вавилонъ. Това ся свършило 588 години прѣдъ Рождество Христово. Оттогава градъ Иерусалимъ стоялъ пустъ, и храма-тѣ лежалъ въ развалины до время-то на Персидскыя царь